

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1047: Hai Đoạn Đầu Của Kinh Đây Là Phát Đại Nguyện Và Tu Đại Hạnh, Chính Là Khai Chương Minh Nghĩa

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 091)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hai đoạn “phát đại nguyện” và “tu đại hạnh” ở phần đầu của kinh này chính là khai chương minh nghĩa (mở đầu làm rõ ý nghĩa). Về sau tính sơ lược, đã có năm lần kết thị (đúc kết và chỉ dạy). Xuyên suốt từ trước đến sau tự có thứ lớp cạn sâu của nó.】

Ngay từ phần mở đầu của bản kinh này, Tôn giả Tu Bồ Đề nhìn thấy Thế Tôn đi vào đại thành Xá Vệ để khát thực, từ lúc đắp y, ôm bát cho đến khi khát thực trở về, Tôn giả đã nhìn ra được đạo lý cốt yếu. Nhìn ra được đạo lý cốt yếu gì? Thì ra Đức Phật Thích Ca Mâu Ni mỗi ngày trong đời sống thường nhật, đều đã đem pháp “Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật” hiển thị một cách trọn vẹn ngay trong cuộc sống. Nếu chúng ta dùng danh từ “Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật”, mọi người nghe xong vẫn sẽ không thực sự hiểu được ý nghĩa của nó; chúng ta hãy đổi cách nói khác, đó là trí huệ tối cao, viên mãn nhất, cứu cánh nhất, đã được hiển lộ không sót chút gì ngay trong đời sống hàng ngày, đây chính là pháp Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật. Người khác không nhìn thấy, do tâm thô tháo, hời hợt nên không nhìn ra, nhưng Tu Bồ Đề đã nhìn ra được. Nhìn ra được nên ngài thấu rõ, trong khi người khác không thấu rõ; cho nên việc thỉnh pháp của ngài chính là vì tất cả chúng sanh mà khai thỉnh, hy vọng Đức Phật Thích Ca Mâu Ni sẽ nói toạc sự việc này ra, thì tất cả chúng ta mới có thể thấu rõ; nếu Phật không nói toạc ra, chúng ta sẽ không nhìn ra được, phàm phu nhục nhằn làm sao có thể nhìn ra được rằng đời sống của Phật chính là trí huệ cứu cánh viên mãn. Chúng ta sống trong vô lượng vô biên phiền não, còn ngài sống trong trí huệ cứu cánh viên mãn, điều này hoàn toàn khác biệt; đây chính là sự thọ dụng cao tốt nhất của Phật pháp. Nhờ có lời thỉnh vấn này của Tôn giả, rồi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni giải đáp; qua một lần hỏi - một lần đáp này, chúng ta sau

khi nghe xong, đã hiểu ra được đôi chút, cũng có thể thấm nhuần được một chút khí phần của Bát Nhã; đây chính là sự lợi ích mà hàng phàm phu chúng ta nhận được, dụng ý chính là ở chỗ này.

Lời khái thỉnh của Tôn giả Tu Bồ Đề là: “Thiện nam tử, thiện nữ nhân, phát tâm A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, thì nên an trụ như thế nào, làm sao để hàng phục tâm ấy?”, đây chính là khái thỉnh. “Phát tâm A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề”, đây chính là phát đại nguyện. Tâm này làm sao an trụ? Làm sao hàng phục? Đây chính là tu đại hạnh. Cho nên ở đây nói là: Phát đại nguyện, tu đại hạnh. Kinh giảng xuyên suốt cho đến chỗ này, kinh văn đã có năm lần tổng kết; giảng một đoạn, Phật lại làm một phần kết luận; giảng một đoạn nữa, lại làm một phần kết luận, đây là lần thứ năm. Hơn nữa, mỗi lần nói, ý nghĩa đúc kết của mỗi lần đều có sự cạn sâu không giống nhau; càng về sau thì đúc kết càng sâu sắc hơn, càng rộng lớn hơn.